

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Mvrano.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

EPISCOPO MYRANO.

prædictus iniquus nitebatur in illis partibus abolere. Cùmque per viarum discrimina, sub inclementia temporis & aëris intemperie, victor ad nostram præsentiam redi-
visses, eam gratiam in fratrum nostrorum oculis invenisti ut diligentius attendentes quantum pro te apostolicæ sedis accessisset honoris, laboribus tuis magnificè respondendum assererent, & non solum consulerent, sed cum instantia plurima postularent ut tibi curaremus magnificè respondere. Nos ergo tuis respondere laboribus & utilitatibus providere volentes, castrum Nimphæ, quod quondam inclitæ recordationis Cencio Fratapani & O. & C. ejus nepotibus bonæ memoriæ Eugenius Papa prædecessor noster pro octingentis libris denariorum Lucensium obligarat, & nos ab eorum heredibus jam pridem recollegimus, pecunia consignata, & apud nobilem virum Bononem Bonifilij de mandato senatus judiciaria auctoritate deposita, pro qua fuerat obligatum, cum omnibus pertinentiis & utilitatibus suis tibi pro summa mille librarum Proveniensium de senatu de fratrum nostrorum consilio obligavimus, tamdiu tam à te quam tuis heredibus detinendum donec prædicta pecunia tibi vel eis esset integrè persoluta ex tunc ad Romanam Ecclesiam liberè reversurum. Ne autem si fructus quos ex eodem castro perciperes computare cogereris in fortem, plus ad incommodum quam commodum tuum hæc obligatio redundaret, vel si aliud faceres, pro temporali luero animæ dispendium patereris, cùm sis obsequiis nostris in marescalciæ officio deputatus, prædictum castrum in feudum tibi tamquam Marescalco nostro de solita sedis apostolicæ liberalitate concessimus, ita tamen quòd hæc nostra concessio nec nobis nec successoribus nostris præjudicium generaret quòd minus illud recolligere valeremus, feudo tamen tua vita durante. Cùm igitur tibi persolverimus pecuniam prætaxatam, & tu nobis legitimam refutationem feceris super ea, ne super feudo ipso propter hoc valeas molestari, illud tibi juxta prædictæ concessionis tenorem auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. concessionis & confirmationis &c. usque incursum. Datum Laterani v. t. Idus Junij, pontificatus nostri anno decimo quinto.

Circa radices infructuosæ arboris ster-
cora submissimus fodientes, & per
tempora plurima sustinimus si forsan fructum produceret exoptatum. Verùm quia non potest arbor mala bonos fructus facere juxta sententiam veritatis, arbor eadem sic fota stercoreibus, & tamdiu expectata, non solum fructum bonum non protulit, sed prorupit in spinas, quæ satis acriter pupugere cultorem. Hæc autem pro Episcopo Melfiensi proponimus, de quo nobis sunt sæpius nefanda & scelestæ suggesta. Et cùm in ipsum, propter suorum exigentiam meritorum, manum nostram debuerimus meritò aggravare, tanta erga eum patientia usi sumus quòd porrectum nobis suorum scelerum codicillum sibi duximus transcribendum; ut illud quasi suo admoventes aspectui, eum suis oculis monstrarem, ipseque videns in eo quibus & quantis sua foret facies obnubilata palloribus, de cujus hoc putredinis corruptela procederet, in latibulo conscientiæ scrutaretur. Acceperamus autem, & accepta rescripseramus eidem, qualiter habitus fuerat de bonæ memoriæ Jacobi prædecessoris sui morte suspectus, quid & qualiter post obitum successoris ejusdem Jacobi firmaverit juramento, qualiter contra id venerat quod jurarat, & quomodo tandem in sua fuerat electione processum, qualiter etiam vitula, in qua tunc arabat & arat adhuc ipsam publicè retinendo, sicut manifestum est suis civibus universis, fuerit die suæ consecrationis enixa, & quomodo qui post eum venerat & descendere ex eodem, ante ipsum fuerat factus Presbyter, & ante patrem accesserat filius ad altare. Cùm autem nobis annuntiata renuntiataque sibi eum corrigere debuissent, in tantum ipse nostros post sua projecit terga sermones quòd postmodum, sicut fuit nostris auribus intimatum, deposita penè penitus modestia pastorali, virtutibus hostis & vitii amicus effectus, licet in Ecclesia sua plures personæ honorabiles haberentur tam ætate, scientia, quam moribus idoneæ, ad officium cantoriæ dictum fecit filium in Ecclesia Melfiensi Cantorem: quo secum pariter in Choro sedente, mutua visione perpenditur quam carnaliter alter ab altero diligitur; præsertim cùm idem Cantor nullam dicatur gravitatem morum & disciplinæ modestiam in commissa sibi dignitate servare, sed discurrat potius levitate propria, tamquam

Epist. 115.
Scribitur ad
versus Episco-
pum Melfien-
sem.
Vide infra epist.
215.

Epist. 115.
Scribitur ad
versus Episco-
pum Melfien-
sem.

Vide gela
canon. 111
27. 17. 18.

simplex clericus, in contemptum Ecclesie ac plurimorum scandalum jugiter per plateas. Insuper etiam Episcopus supradictus nepotibus suis in cunabulis vagientibus, in gravamen eorum qui Ecclesie famulantur, majores prebendas tribuit & beneficia meliora. Et licet super his à Capitulo suo conventus coram iudicibus & aliis probis viris pluribus civitatis, mensa & rationibus aliis quibus per eundem spoliati fuerant restituti, se promiserit premissa emendaturum omnia sub fidei sponcione, ipse tamen faciens ad pejora processum, mensam Canonicis subtraxit eandem, & tam ipsos quam Clericos prebendis & beneficiis spoliatos, juris ordine pratermissis, prebendas Ecclesie dividit contra Concilium Turonense, eas quibus vult conferens sic dividas, ipsis Canonicis inconsultis, & subripiens eis judicia mortuorum, poena pecuniaria Clericos suos multat contra sanctorum patrum canonicas sanctiones. Matrimonia insuper tam licita quam illicita passim prohibet, nisi pro quibus pecunia intercedit. Adulterorum quoque publica peccata dissimulat, quia non solum in talibus, verum etiam & in aliis, promisso munere vel oblato, redimentes se in errore dimittit, usque adeo deditus simoniace pravitati quod penes eum sine ipsa nec in Ecclesiis immolatur nec aliquod spirituale confertur. Appellationes etiam, quantumcunque rationabiliter ad sedem apostolicam interpositas, vilipendit. Licet autem super tantis excessibus eum duxerimus hactenus in patientia supportandum, nec exeruerimus ultorem gladium in eundem, expectantes ut, si forsitan peniteret, sibi elementia nostra ignosceret ne periret, ipse tamen patientia nostrae benignitatis abusus, ut nos acrius provocaret, de reddenda civitate Melfie, quam in fidelitate regia per innovata juramenta primitus solidarat, ab Ottone maledicto & excommunicato pulsari precibus non sustinuit, sed prevenit eundem, & movens in ipsa civitate discordiam, & provocans bello cives, eis de prestanda fidelitate ipsi Ottone ab eodem commonitis, & cur hoc faceret sciscitantibus, sic respondit, quod malebat honoris proprii quam rerum suarum incurere detrimentum, & reddi sibi faciens civitatem, ad exhibendam ei fidelitatem & hominum spontaneus & sine inductione alicujus accessit, ad idem suos concives, quos revocare debebat, inducens, & nec excommunicationis sententiam nec perjurij notam metuens, quam ex hoc in-

currere se sciebat, ei familiarius praeter ceteris Apuliae Praelatis adhaesit, sibi manifeste in nostram injuriam & regium dispendium obsequendo. Nolentes igitur ut dictus Episcopus ex eo quod malle se asseruit honoris proprii quam rerum suarum detrimentum incurere mentiat, fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus & districtè precipimus quatinus eundem omni appellatione cessante ab officio pontificali suspendas, ex parte nostra firmiter injungens eidem ut infra tres menses nostro se conspectui repraesentet. Alioquin ipsum ex tunc vinculo excommunicationis innodans, mandes Capitulo Melfensi ut sibi provideant personam idoneam per electionem canonicam in pastorem. Datum Laterani Non. Iunij, pontificatus nostri anno quintodecimo.

In eundem ferè modum scriptum est super hoc Capitulo Melfensi usque per electionem canonicam in pastorem. Ideoque discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus & districtè precipimus quatinus mandatum apostolicum per eundem Muranum Episcopum suscipiatis humiliter & fideliter observetis.

LVGDVNENSI ARCHIEPISCOPO

A Testationes quas nobis super monachatu dilecti filij P. de Boron Viennensis Canonici transmisisti legi fecimus coram nobis, & universa notavimus diligenter, & licet quidam de monachis deponerent contra ipsum quod eum ut monachum in monasterio de Insula in triplici statu viderint, in scholis videlicet, forma, & choro, & quod annum sextumdecimum cum ab eodem recessit monasterio complevisset, plures tamen pro eo quam contra de testibus faciebant. Probabatur etenim quod profiteri noluerit & à monasterio aufugerit memorato, se nolle respondens in monachum secundum consuetudinem monasterij benedicti & facere professionem ibidem, ex parte requisitus Abbatibus, quia ibi & positus fuerat & morabatur invitus, & quod Abbas etiam, hoc audito, illum invitum monachum se dixerit non facturum. Ad hæc mater ejus P. & . . . frater . . . soror, & alij consanguinei, qui de ipsius ætate notitiam habere poterant plenior, quod in monasterio invitus positus fuerit se scire firmiter asserentes, ipsum in mense Augusto proximo affuturo tricesimum tertium vel ad plus tricesimum quartum annum suæ completurum ferebantur ætatis, addentes jam annum vice-